

Editörden...

Sevgili Okurlarımız,

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisinin 2022 yılının ilk sayısı olan Mart, 23. Cilt, 1. Sayısı ile yeniden karşınızdayız. Her zaman olduğu gibi, öncelikle dergimize katkı sağlayan yazarlarımıza, hakemlerimize, okurlarımıza, Akademik Danışma Kurulumuza ve Editörler Kurulumuza sizlerin huzurunda teşekkür ediyorum. Editörler Kurulu olarak dergimizi niceliksel ve niteliksel olarak daha üst seviyelere taşımak için yoğun çaba sarf ettiğimizi sizlere bildirmek isterim. Bu sayımızda yer alan makaleleri tanıtmaya geçmeden önce yazarlarımızın zaman açısından mağduriyet yaşamalarını önleyebilmek ve editöryal okuma süreçlerini hızlandırmak amacıyla Editörler Kurulumuza iki yeni arkadaşımızın daha katıldığını sizlere duyurmak isterim. Editör Yardımcısı olarak aramıza katılacak olan Pamukkale Üniversitesinden *Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem TIKIROĞLU* ve Anadolu Üniversitesinden *Dr. Öğr. Üyesi Şule DEMİREL-DİNGEÇ*'e aramıza hoş geldiniz diyerek çalışmalarında başarılar diliyorum. Ayrıca Dergimizde İngilizce Dil Editörlüğü için iki yeni arkadaşımız daha görev almayı kabul ettiler. Kırıkkale Üniversitesinden *Dr. Öğr. Üyesi Kürşat ÖĞÜLMÜŞ* ve Uşak Üniversitesinden *Dr. Öğr. Üyesi Üzeyir Emre KIYAK* Dergimize bu konuda katkı sunacaklar, kendilerine teşekkür ediyorum ve başarılar diliyorum. Son olarak Dergimize Teknik Sorumlu olarak katılan Anadolu Üniversitesinden *Arş. Gör. Naciye Ece ÜNAL*'a hoş geldiniz diyor, Dergimizde Teknik Sorumlu olarak görev almış ve ekibimizden ayrılan *Arş. Gör. Yasemin ŞENGÜL*'e katkıları ve özverili çalışmaları için okurlarımız huzurunda teşekkür ediyor ve başarılar diliyorum.

Dergimizin bu sayısında da altı araştırma ve dört derleme makalesi yer almaktadır. Bu çalışmaları kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu sayımızda yayımlanan ilk araştırma makalesi *Hüseyin ÖZTÜRK, Kemal AFACAN ve Seden DEMİRTAŞ-İLHAN* tarafından yürütülen “*Özel Gereksinimli Bireyleri Konu Alan Okul Öncesi Dönem Resimli Öykü Kitaplarının İncelenmesi*” adlı çalışmadır. Bu çalışmada özel gereksinimli bireyleri konu alan ve 2000 yılından itibaren yayımlanmış olan okul öncesi dönem resimli öykü kitapları içerik analizi kullanılarak incelenmiştir. Toplam 20 kitap bu çalışma kapsamında incelenecek kitaplar listesine dâhil edilmiştir. Uluslararası alanyazında yer bulmuş değerlendirme ölçekleri işe koşularak gerçekleştirilen bu çalışmada, söz konusu kitaplarda yer alan özel gereksinimli bireylerin kişisel özellikleri, karakter özellikleri, karakter tasvirleri, karakter gelişimleri ve hikâyenin bakış açısına ait bilgilerin yanı sıra özel gereksinimi olan ve olmayan karakterler arasındaki ilişkiler incelenmiştir. İncelenen 20 kitabın altısında fiziksel yetersizlik, dördünde işitme yetersizliği, üçünde zihin yetersizliği, ikisinde disleksi, ikisinde dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, birinde görme yetersizliği, birinde otizm, birinde de konuşma bozukluğu konu edilmiştir. İncelenen kitaplardaki özel gereksinim durumlarının çeşitliliği benzer geçmiş araştırmalarla örtüşürken karakter gelişimi ve karakterler arası ilişkilere yönelik sonuçların farklılık gösterdiği görülmüştür. Bu çalışmada özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık kazandırabilecek resimli öykü kitapları belirlenmiş ve okuma programı önerilerinde bulunulmuştur.

“*Üstbilişi Geliştirmek İçin Düzenlenmiş Olan Öğretim Etkinliklerinin Öğretmen Adaylarının Üstbilişsel Farkındalıklarına Etkisi*” adlı ikinci araştırma makalesi *Gamze KAPLAN ve Çiğil AYKUT* tarafından kaleme alınmıştır. Araştırmada öğretim elemanı tarafından dersin sunulmasında kullanılan üstbilişi düzenleyici öğretim etkinliklerinin öğretmen adaylarının üstbilişsel farkındalıklarının gelişimi ve akademik başarıları üzerindeki etkisi belirlenmeye çalışılmıştır. Uygulama özel eğitim öğretmenliği bölümü ikinci sınıf müfredatında yer alan Bütünleştirme dersinde yapılmıştır. Araştırmada ön-test son-test kontrol gruplu yarı deneysel model kullanılmış, araştırmaya deney ($n = 20$) ve kontrol ($n = 20$) olmak üzere toplam 40 öğrenci katılmıştır. Veriler Üstbilişsel Farkındalık Envanteri kullanılarak toplanmış, bağımsız örneklem t-testi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonunda gruplar kendi içinde ön-test ve son-test puanları açısından karşılaştırıldığında ölçekten alınan toplam puan bakımından anlamlı fark oluşmadığı görülmüştür. Ölçeğin alt boyutları incelendiğinde deney grubunda planlama alt boyutunda anlamlı fark bulunurken, diğer alt boyutlarda ise her iki grupta da ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı bir farklılık oluşmadığı görülmüştür. Gruplar birbiri ile karşılaştırıldığında ise ölçekten alınan toplam puan, açıklayıcı bilgi ve değerlendirme alt boyutları arasında gruplar arasında fark olduğu belirlenmiştir. Yapılan uygulamanın üstbilişsel farkındalıkta bir değişime neden olduğu, öğretmen adaylarının üstbilişsel farkındalıklarının düşük düzeyde olduğu ve müdahale edilmedikçe gelişiminde ve kazanılmasında sınırlılıklar bulunduğu görülmüştür. Lisans düzeyinde Yükseköğretim Kurulunun ve mesleki yeterlilikler konusunda Millî Eğitim Bakanlığının yaptığı düzenlemelerde öz değerlendirme ve öz düzenleme gibi beceriler öğretmenlik mesleği için birer gereklilik olarak belirtilmiştir. Bu nedenle tanımlanmış olan yeterlilikleri karşılayacak düzenlemelerin işlevsel hale getirilmesine ve öğretmen adaylarının seçimi ve atanması sırasında bu yeterliliklerin karşılanmasına ilişkin alternatif değerlendirme yolları geliştirmesine ihtiyaç olduğu öne sürülmüştür.

Üçüncü araştırma makalesi *Seniha KURTOĞLU ve Atilla CAVKAYTAR* tarafından yürütülen “*Zihin Yetersizliği Olan Bireylere Kişisel Bakım Becerilerinin Öğretiminde Bir Aile Eğitimi Programının Etkililiği*” adlı çalışmadır. Araştırma annenin kişisel görüş noktası tekniğini kullanarak öğretim sunma becerilerini içeren aile eğitim programının etkililiğini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırma, 18 yaşında ve zihin yetersizliği (ZY) olan birey ve bireyin 42 yaşındaki annesiyle gerçekleştirilmiştir. Tek denekli araştırma modelleri içerisinde

yer alan davranışlar (beceriler) arası yoklama evreli çoklu yoklama modeli kullanılarak yürütülen bu araştırmanın bağımsız değişkenleri “Zihin Yetersizliği Olan Bireylere Kişisel Bakım Becerilerinin Öğretimi” adlı aile eğitimi programı ve annenin bu program doğrultusunda ZY olan çocuğuyla birlikte yürüttüğü öğretim çalışmaları iken bağımlı değişkeni ZY olan bireyin hedeflenen kişisel bakım becerilerini yerine getirme düzeyidir. Araştırmanın sonucunda ZY olan bireyin annesi tarafından kendisine öğretilen kişisel bakım becerilerini kazandığı ve bu becerileri farklı ortamlara, farklı kişilere, farklı araç-gereçlere genellediği görülmüştür. Ayrıca birey öğrendiği becerileri öğretim sona erdikten sonra da devam ettirmiştir. Anne de kişisel görüş noktası tekniğini uygun ve güvenilir şekilde kullanmıştır. Programa ilişkin elde edilen sosyal geçerlik verileri annenin aile eğitim programına katılmaktan ve kızına kişisel bakım becerilerini (tırnak bakımı, ped kullanma ve saç şekil verme) kazandırabilmiş olmaktan dolayı memnun olduğunu göstermiştir. Videoyla model olma türlerinden biri olan kişisel görüş noktası tekniği kullanılarak yapılan öğretim sonucunda öğretimi yapılan tüm kişisel bakım becerilerinde bireyin performansında ilerlemelerin olduğu belirlenmiştir.

Damla İŞİTAN ve Eylem DAYI tarafından kaleme alınan dördüncü araştırma makalesi “*Sınıfında Özel Gereksinimli Öğrenci Bulunan Genel Eğitim Öğretmenlerinin Özel Eğitim Danışmanlığına İlişkin Görüşleri*” adını taşımaktadır. Araştırmada, sınıfında özel gereksinimli öğrenci bulunan genel eğitim öğretmenlerinin özel eğitim danışmanlığına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Temel nitel araştırma deseni kapsamında yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılan araştırmanın katılımcılarını sınıfında özel gereksinimli öğrenci bulunan okul öncesinde, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfta öğretmenlik yapan toplam yedi öğretmen oluşturmuştur. Araştırmanın verileri betimsel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Verilerin analizi sonucunda bulgular araştırma soruları kapsamında ele alınarak genel sınıf ortamı, sınıfta yaşanan problemler, öğretmenlerin problemleri çözme yöntemleri ve özel eğitim danışmanlığına duyulan gereksinim ve beklentiler başlıkları altında incelenmiştir. Bireysel eğitim planı (BEP) hazırlama, davranış problemleriyle başa çıkma, karşılaştıkları sorunların çözümü için dışarıdan yardıma ihtiyaç duyma, kaynaştırma uygulamasıyla ilgili yetersiz bilgi ve uygulama becerilerine sahip olduklarını düşünme gibi konular öğretmenlerin en sık dile getirdiği alanlar olarak görülmüştür. Araştırma bulguları öğretmenlerin sınıflarında farklı sorunlar yaşadıklarını ve sorunların çözümünde özel eğitim danışmanlığına ihtiyaç duyduklarını göstermiştir. Öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonucunda iş birliği içeren özel eğitim danışmanlığının öğretmen ve öğrenciler açısından kaynaştırma uygulaması sürecinde kolaylaştırıcı bir unsur olacağı ve araştırma sonuçları kapsamında kaynaştırma uygulamalarının başarılı bir şekilde sürdürülmesi için özel eğitim uzman desteği ve iş birliğinin sağlanması gerektiği ileri sürülmüştür.

Beşinci araştırma makalesi olan “*Öğretmen Adaylarıncı Hazırlanan ve Sunulan Sosyal Öykülerin Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Çocukların Sosyal Becerileri Edinmeleri Üzerindeki Etkisi*” adlı çalışma *Dilay AKGÜN-GİRAY ve Yasemin ERGENEKON* tarafından kaleme alınmıştır. Bu çalışmada öğretmen adaylarının hazırladığı ve sunduğu sosyal öykülerin okul öncesi dönemde otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan çocukların hedef sosyal becerileri (oyuncak paylaşma, sıraya girme ve merhaba deme) edinmeleri, uygulama sona erdikten sonra korumaları ve genellemeleri üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma tek-denekli araştırma modellerinden yoklama evreli çiftler arası çoklu yoklama modeliyle gerçekleştirilmiştir. Sosyal geçerlik verilerinin değerlendirilmesinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma bulguları öğretmen adaylarının sunulan eğitimin ardından sosyal öyküleri doğru biçimde yazma ve uygulama becerisini edindiğini, OSB olan çocukların da hedef sosyal becerileri edindiklerini, edindikleri sosyal becerileri koruduklarını ve genelleme bildiklerini göstermiştir. Öğretmen adayları ve OSB olan çocukların anne-babalarından elde edilen sosyal geçerlik bulguları çalışmanın olumlu değerlendirildiğini göstermiştir. Öğretmen adayları sosyal öyküleri doğru biçimde yazmış ve yüksek uygulama güvenilirlikleriyle uygulamışlardır. OSB olan çocuklar ise hedef sosyal becerileri hızlıca edinmiş, korumuş ve genellemişlerdir.

“*COVID-19 Salgınında Türkiye’deki Özel Gereksinimi Olan Öğrenciler ve Ailelerine Yönelik Uzaktan Özel Eğitim Uygulamalarına İlişkin Uzman Bakış Açısı*” adlı altıncı araştırma makalesi *Sunagül SANİ-BOZKURT, Gülden BOZKUŞ-GENÇ, Sezgin VURAN, Gizem YILDIZ, Seçil ÇELİK, İbrahim Halil DİKEN, Çiğdem UYSAL, Hasan GÜRGÜR, Gülelşan Özge KALAYCI, Özlem DİKEN, Nazmiye NAZLI-ATEŞGÖZ, Rıfat İÇYÜZ, Murat DOĞAN, Pınar ŞAFAK ve Pınar DEMİRYÜREK* tarafından kaleme alınmıştır. Çalışmada COVID-19 salgını kısıtlama sürecinde Türkiye’de farklı özel gereksinimi olan öğrenciler ve ailelerine yönelik gerçekleştirilen uzaktan özel eğitim uygulamalarının uzman bakış açısı ile ortaya konması amaçlanmıştır. Kolektif durum çalışması olarak planlanan bu çalışmada kendi deneyimlerini ve gözlemlerini bildirmek üzere toplam 15 akademisyen araştırmanın doğrudan katılımcısı olmuştur. Araştırma bağlamında akademisyenler tarafından elde edilen bilgiler süzgeçten geçirilerek, farklılıklar ve örüntüler aranmış, gözlemler ve deneyimler heuristic (öz deneysel) bakış açısı ile yansıtılarak kaleme alınmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre; Türkiye’de uzaktan eğitime geçişin hızlı bir şekilde devreye girmesiyle beraber özel gereksinimi olan öğrenciler ve ailelerine yönelik uzaktan eğitime dayalı uygulamaların resmi, özel kurum ve şahıslar tarafından sunulduğu görülmüştür. Ancak uygulamalar ülke geneline yaygınlaştırılabilecek biçimde sistemli olmamakla birlikte her bir yetersizlik grubu için mobil uygulamaların zenginleştirilmesi, kurumsal platformda aile odaklı destek mekanizmalarının oluşturulması gibi bu süreçten çıkarılması gereken dersler olduğu da açıkça ortaya konmuştur. Ayrıca özellikle resmî kurumlar

tarafından sunulan iyi uygulama örneklerinin salgın sonrasında devam etmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma sonuçlarının başta Türkiye olmak üzere farklı ülkelerde özel eğitim uygulamalarının planlanmasında ileriye dönük bir yol haritası çizilmesine yardımcı olabileceği öngörülmüştür. Türkiye’de kısıtlama sürecinde uzaktan eğitime geçişe hızlı bir tepkiyle yanıt verildiği ve bu süreçte iyi uygulama örneklerinin olduğu ileri sürülerek karar vericilere, okul, kurum ve uzmanlara, ailelere ve yeni normale yönelik öneriler sunulmuştur.

Emel ERTÜRK-MUSTUL ve Murat DOĞAN tarafından kaleme alınan “*İşitme Kaybı Olan Çocuklarda Yürütücü İşlevler Araştırmaları Üzerine Bir Sistematik Derleme*” adlı çalışma bu sayımızda yayımlanan ilk derleme makalesidir. Bu çalışmada temel bilişsel süreçlerden biri olan yürütücü işlevlere odaklanmış araştırmaları derleyerek işitme kaybı olan (İK) çocuklarda yürütücü işlevlerin diğer bilişsel süreçlerle/becerilerle ilişkisi ve bu çocukların yürütücü işlevler performansı üzerine genel bir bakış açısı ortaya koymak amaçlanmıştır. Sistematik derleme metodolojisi ile belirlenen dâhil etme ve dışlama ölçütleri doğrultusunda 15 araştırma derleme kapsamına alınmıştır. Bulgular (a) yürütücü işlevler ile dil arasında karşılıklılık ilişkisi olduğunu, (b) İK çocukların yürütücü işlevler performansının işiten akrabalarına göre daha zayıf olduğunu, (c) yürütücü işlevler performansında koklear implantlı ile işitme cihazlı çocuklar arasında ve anadili işaret dili olanlar ile işiten çocuklar arasında farklılık olmadığını, (d) kaynaştırma ortamındaki koklear implantlı çocukların işitme engelliler okulundakilere göre yürütücü işlevlerde daha başarılı olduklarını ve (e) erken eğitim programlarında bilişsel süreçlerin dil ile dengeli biçimde desteklenmesi gerektiğini göstermiştir. Çalışmada çocukların yürütücü işlevler performansının işiten akrabalarını geriden takip etmesi diğer bilişsel süreçleri inceleyen bazı araştırma bulgularıyla tutarlılık gösterdiği, yürütücü işlevler ile diğer bilişsel süreçler/beceriler arasında ilişkiye dair bir yargıya varılamadığı, yürütücü işlevler ile dil arasındaki ilişkinin nedensellikten çok karşılıklılık içinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca bulguların daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğunu gösterdiği, yeni araştırmaların da erken eğitim programlarına katkı sağlayacağı ve dil gelişimi-bilişsel gelişim dengesinin gözetildiği erken eğitim programlarının İK çocuklar ile işiten akrabaları arasındaki yürütücü işlevler performans farkının en aza indirilmesinde etkili olabileceği öne sürülmüştür.

Bu sayımızda yer alan ikinci derleme çalışması *Ufuk ÖZKUBAT, Alparslan KARABULUT ve Cihan SERT* tarafından kaleme alınan “*Öğrenme Güçlüğü Olan Ortaokul Öğrencilerine Uygulanan Matematik Problemi Çözme Müdahaleleri: Kapsamlı Alanyazın İncelenmesi*” adını taşımaktadır. Bu derlemede a) son 20 yılda, ortaokul düzeyinde bulunan öğrenme güçlüğü olan öğrencilere yönelik uygulanan matematik problemi çözme müdahalelerinin derlenmesi, b) bu araştırmaların özelliklerinin betimsel olarak listelenmesi ve c) bu araştırmaların kalite göstergeleri açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Elektronik veri tabanları, dergi indeksleri ve araştırma referansları temel alınarak kapsamlı bir tarama gerçekleştirilmiştir. Katılımcı makalelerin bu araştırmaya dâhil edilmesine ve dışlanmasına ilişkin bazı temel seçim ölçütleri doğrultusunda toplam 9 makale betimsel analiz ve kalite göstergeleri bağlamında incelenmiştir. Araştırmaların betimsel analizi yapılarak özellikleri ortaya konulmuş, tek denekli deneysel desenlerin kullanıldığı araştırmalar için belirlenen kalite göstergeleri doğrultusunda incelenerek kalite düzeyleri belirlenmiştir. Bu çalışmada incelenen çalışmaların görsel grafiklerinin ve yazılı bulgularının incelenmesi sonucunda, çeşitli problem çözüme öğretim müdahalelerinin (doğrudan öğretim, somut-yarı somut-soyut stratejisi, şema temelli yaklaşım, öz düzenleme stratejisi ve ipucu kartları, STAR stratejisi, açık anlatım, LAP stratejisi, görsel stratejiler, Solve It! ve SOLVE stratejisi) problem çözme becerilerinin kazanımında etkili olduğu belirlenmiştir. Çalışmalar kalite göstergeleri açısından genel olarak değerlendirildiğinde, temel kalite göstergelerinin başlama düzeyi, deneysel kontrol/iç geçerlik ve dış geçerlik bileşenlerinde tüm çalışmaların belirlenen ölçütleri karşıladığı görülmüştür. Diğer bileşenler için %44 ile %78 arasında değişen orandaki çalışmanın, belirlenen ölçütleri karşıladığı ve sadece bir çalışmanın kalite göstergelerinin tümünü karşıladığı görülmüştür. Çalışma sonucunda öğretmenlere, uygulamaya ve alanda çalışan araştırmacılara ileride yapılacak araştırmalara yönelik önerilerde bulunulmuştur. Bu doğrultuda, öğrenme güçlüğü olan öğrenciler ile çalışan uzmanların, problem çözme aşamaları, şematik düzenleyiciler, bilişsel ve üstbilişsel stratejiler ile sesli düşünme teknikleri gibi öğrencilerin başarılı bir şekilde problem çözümünü kolaylaştıracak stratejileri içeren müdahale programları oluşturması gerektiği belirtilmiştir.

“*Özel Eğitimde Etik ve Etik Değerlendirmeler*” adını taşıyan üçüncü derleme makalesi *Onur ÖZDEMİR* tarafından kaleme alınmıştır. Meslek etiğinin çalışanların mesleklerini icra ederken sergilemeleri ya da kaçınmaları gereken davranışları belirleyen, bildiren ve gözetilen standartlar olarak ifade edildiği bu çalışmada etik ve uygulama ilkelerinin, bu standartları somut biçimde tanımladığı ve çalışanlara uygun mesleki davranışlara ilişkin kılavuzluk ettiği belirtilmiştir. Ayrıca çalışanlara, uygun mesleki davranışlar için yol gösteren bir diğer unsurun ise etik değerlendirmeler olduğu ve etik değerlendirmelerin, etik ihlallerde ya da ikilemlerde uygun kararlar vermeyi sağlayan sistematik problem çözme süreçleri olarak tanımlanabileceği bildirilmiştir. Diğer alanlara kıyasla, özel eğitim alanının etik ihlallere ve ikilemlere karşı daha hassas bir konumda olduğu öne sürülerek, eğitimcilerin etik ve uygulama ilkeleri ile etik değerlendirmeler hakkında bilgi ve becerilere sahip olmaları gerektiği belirtilmiştir. Bu gereksinimlere rağmen, Türkiye’de özel eğitim alanındaki meslek etiğine ilişkin çalışmaların yakın tarihte ortaya çıkmaya başladığı ve henüz sınırlı sayıda olduğu, bu gereksinimler doğrultusunda, bu çalışmada öncelikle etik ve meslek etiği kavramları ile özel eğitim alanındaki etik ilkelere ilişkin kuramsal bilgilerin sunulması,

sonrasında da etik değerlendirmelere ilişkin bir uygulama örneğinin paylaşılması amaçlanmıştır. Mevcut çalışmada sunulan etik değerlendirme çerçevesinin, özel gereksinimli öğrencilerle çalışanlar için faydalı olabilecek bir örnek sunmayı amaçladığı ve gelecek çalışmalar için Türkiye şartları gözetilerek geliştirilen çerçevelerin deneysel yöntemlerle değerlendirilmesi gerektiği ne srlmştir.

Bu sayımızda yer alan son derleme makale *Gözde TOMRIS* ve *Seçil ÇELİK* tarafından kaleme alınan “*Erken ocukluk zel Eğitimi: Kuramsal ve Yasal Temeller, Dünya’daki ve Türkiye’deki Son Eğilimler*” adlı çalışmadır. Bu çalışmada, erken çocukluk özel eğitiminin (EE) temel özelliklerine ve kuramsal temellerine, tarihsel süreç içerisindeki gelişimine, alandaki yasal düzenlemelere, Dünya’da ve Türkiye’de EE uygulamalarına yönelik güncel gelişmelere, ülkemizdeki zm bekleyen sorunlara ve hizmetlerin niteliğini artıracak birtakım önerilere yer verilmesi amaçlanmıştır. Ülkemizdeki yasal düzenlemelerin gelişmiş ülkelerle paralellik gösterdiği ve alandaki çalışmaların giderek hız kazandığı gözlenirse de ülkemize özgü EE sistem modelinin olmaması, alandaki uzman personel eksikliği, uzmanlar ve kurumlar arası iş birliği, kanıt temelli müdahalelerin uygulamalara yansımaları gibi konular halen zm beklediği belirtilmiştir. Çalışmanın özellikle ülkemizdeki özel gereksinimli çocuklara ve ailelerine, EE hizmetleri sunan uzmanlara ve eğitimcilere, bu alanda araştırma yapan araştırmacılara ve yasa geliştiricilere katkılar sunmasının beklendiği ifade edilmiştir.

Sevgili Okurlarımız, dergimizin zamanında çıkması ve niteliğinin artırılması için yoğun çaba harcayan Editörler Kurulunda yer alan çalışma arkadaşlarıma sizlerin huzurunda çok teşekkür ediyorum. Siz değerli okurlarımıza, yazarlarımıza ve hakemlerimize destekleriniz ve katkılarınız için tekrar teşekkür ediyorum ve süreçteki desteklerinizi ve katkılarınızı sürdürmenizi rica ederek saygılarımı sunuyorum. 2022 yılının Haziran ayında yayımlanacak olan ikinci sayımızda tekrar buluşmayı diliyorum...

Prof. Dr. Hatice BAKKALOğLU